

FEBRUARI 2021
2e Jaargang, Nr. 2

Chosen People

Premier Benjamin Netanyahu

COLOFON:

Chosen People

Jaargang 2, Nummer 1

Uitgegeven door: Max van Ameijde

Adres: De Sorteure 15

4142 SC Leerdam

Email: mvanameijde56@gmail.com

Bijbeltijdschrift:

Chosen People is een gratis nieuws- en mededelingenblad met artikelen over Israël.

Doelstelling:

De Jood -en niet Jood te informeren aangaande nieuwsactualiteiten welke zich in Israël en omtrent Israël afspelen. Maar ook onderwijs speelt een zeer belangrijke rol zodat de kennis zal vermeerderen zegt Daniël 12:4.

Vrijwillige bijdragen op:

NL03 RABO 03 31 17 17 75

Ten name van:

M. van Ameijde

Onder vermelding van:

Gift Chosen People

INHOUD:

- 2 Colofon
- 3 Messiasbelijdend Sh'ma Yisraël
- 4 Hoe kan ik als Jood in Yeshua geloven
- 6 Kort Nieuws
- 7 Premier Benyamin Netanyahu
- 10 Boeken: "Het gelaat van de Messias / Israël en wij"
- 11 Messiaans koningschap
- 14 Vervolg Premier Benyamin Netanyahu

'Want Hij is onze vrede, die beiden één gemaakt heeft door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken'

Efeze 2:14

MESSIASBELIJDEND SH'MA YISRAËL

Werner Stauder

“En een der soferim (schriftgeleerden), tot Hem komende, hoorde, dat zij met elkander redetwisten, en overtuigd, dat Hij hun goed geantwoord had, vroeg hij Hem: Welk mitz'wa (gebod) is het eerste van alle? Yeshua antwoordde: Het eerste is: Sh'ma Yisraël, Adonai Eloheinu, Adonai echad! - Het eerste is: Hoor, Israël, de Eeuwige, onze G'd, de Eeuwige is één!” (Marcus 12:28-29).

Dit Sh'ma Yisra'el is de Joodse geloofsbelijdenis, die reeds duizenden jaren met dezelfde woorden wordt uitgesproken. Het is immers een altoosdurende inzetting volgend Dewariem/Deuteronomium 6:4. Hoe verschillend orthodoxe, liberale en messiasbelijdende Joden ook mogen zijn in hun opvattingen, het **Sh'ma Yisraël** blijft een verbindende factor!

Maar hoe zit het nu eigenlijk met de messiasbelijdende Joden? Is dit belijdenis, dat G'd één is, niet in tegenspraak met hun geloof in B'rit haChadasha, het Nieuwe Verbond? Of geloven zij soms niet zoals de christenen, dat Vader, Zoon en Ruach haKodesh (de Heilige Geest) tezamen deel uitmaken van die éne G'd? wel zeker!

Wij geloven immers niet in drie verschillende goden, maar in één G'd: de G'd van Av'raham (Abraham), Yitz'chak (Isaak) en Ya'akov (Jakob), die Zich op verschillende wijzen en in verschillende gedaanten heeft gemanifesteerd! Of bestaan er voor de Eeuwige soms beperkingen? Natuurlijk niet! Reeds in TeNaCh (het Oude Testament) zien we enkele voorbeelden daarvan, zoals de verschijning van de Eeuwige aan Moshe (Mozes) in een brandende braamstruik (Shemot/Exodus 3:4), de wolkkolom en de vuurkolom, waarin Adonai Zijn volk voorging tijdens hun tocht door de Sinai-woestijn (Shemot/Exodus 13:21). Zou het dan voor G'd te moeilijk zijn, om de gedaante van een mens aan te nemen?

De shaliach (apostel) Yochanan (Johannes) omschrijft Yeshua als volgt: **“In den beginne was het Woord en het Woord was bij G'd en het Woord was G'd. Dit was in den beginne bij G'd!”** (Yochanan/Johannes 1:1-2). Nu wordt het ook duidelijk, waarom de Eeuwige in het scheppingsverhaal over Zichzelf in meervoud spreekt: **“Laat Ons mensen maken naar Ons beeld...”** (Bereshit /Genesis 1:26). Yeshua was immers bij Hem en in Hem zoals duidelijk blijkt uit de voorgaande tekst. Hij zegt het zelf in Yochanan/Johannes 14:7-11: **“Indien gij Mij kent, zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben. Van nu aan kent gij Hem en hebt gij Hem gezien. Filippus zeide tot Hem: Here, toon ons de Vader en het is ons genoeg. Yeshua (Jezus) zeide tot hem: Ben ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; hoe zegt gij dan: Toon ons de Vader? Geloof gij niet, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden, die Ik tot u spreek, zeg Ik uit Mijzelf niet; maar de Vader, die in Mij blijft, doet Zijn werken. Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; of anders, geloof om de werken zelf!”**

Yeshua, (Jezus), Ruach haKodesh (de Heilige Geest) en Abba (de Vader) zijn één, drie aspecten van die éne G'd, die ook uw G'd wil zijn. Daarom is het Sh'ma Yisraël niet in tegenstrijd met de opvattingen van het messiasbelijdende Judaïsme, maar geeft daar juist een diepere inhoud aan!

Werner Stauder

HOE KAN IK ALS JOOD IN YESHUA GELOVEN

Dr. Michael Brown

De Joodse Michael Brown (doctor in de talen en literatuur van het nabije Oosten) geeft lezingen, schreef tal van boeken en artikelen en debatteert met rabbijnen op radio en televisie. Maar dat alles wél na een 180 graden ommezwaai.

“Ik brand in de hel!”

Ik was pas 16 jaar oud, maar al erg trots op mijn drugsgebruik! Totdat ik door een overdosis verward en totaal gedesoriënteerd raakte. Ik zat op de stoep; dacht dat ik dood was en in de hel terecht was gekomen. Op dat moment liep een vriend van mijn ouders met zijn hond voorbij.

“Ik brand in de hel!”, schreeuwde ik en vroeg me nog af waarom hij zijn hond in de hel uitliet. Toen hij doorliep, nam ik een besluit: “Ik spring voor de eerste de beste auto die voorbij komt. ”. Even later kwam er een auto de hoek om. Ik sprong er voor. Met piepende remmen kwam de auto vlak voor me tot stilstand... Het waren mijn ouders! De man met de hond had hen gewaarschuwd.

Een wonderlijk proces

Geboren in 1955, in New York, kreeg ik een conservatief Joodse opvoeding. Na mijn Bar Mitswa wilde ik graag in een band spelen. Rock was mijn favoriete muziek. Ik wilde zijn als mijn idolen. Ik gebruikte marihuana en hasj; ging aan de LSD en daarna zelfs aan de heroïne. Ondanks alles dacht ik dat ik eigenlijk wel een goed mens was. In 1971 begonnen mijn beste vrienden een kleine evangeliegemeente te bezoeken. Waarom?

Omdat twee leuke meisjes daarheen gingen! Die gingen omdat hun oom er voorganger was en hun vader voor hen aan het bidden was. Ik ging ook, niet voor de dienst, maar om mijn vrienden tegen te houden. Ik verloor de strijd! Door de liefde van die mensen begon ik mezelf steeds meer als een mislukkeling dan als een ‘coole’ tiener te zien. G'd had een wonderbaarlijk proces in mij op gang gebracht. [.....]

[....]

Hoe kan ik als Jood in Jezus geloven?

Toen ik weer een keer in die kerk kwam, besepte ik ineens dat Yeshua (Jezus) voor mij gestorven was, dat Hij de straf had betaald die ik had verdiend. Tegelijk dacht ik: "Maar hoe kan ik als Jood in Yeshua geloven?" Ik dacht altijd dat Yeshua er alléén voor de heidenen was. Maar er was nog een veel groter probleem. Yeshua volgen en in een juiste relatie met G'd komen, betekende dat ik moest breken met mijn zonden.

Eigenlijk wilde ik dat helemaal niet! Daarbij was ik te trots om te erkennen dat ik het mis zou kunnen hebben. Toch won G'ds goedheid en geduld het van mijn koppigheid, trots, zondige gewoonten en mijn religieuze misvattingen. De Hemelse Vader greep in en liet mij zien dat ik schuldig was in Zijn ogen. Hij bracht de verdorvenheid van mijn hart aan het licht en liet mij een nieuwe en betere weg zien. Eind 1971 was ik een nieuw mens!

En wanneer dan mijn volk, het volk dat mij toebehoort,
het hoofd buigt, al biddend mijn aanwezigheid zoekt
en terugkeert van zijn dwaalwegen,
dan zal ik het aanhoren vanuit de hemel,
zijn zonden vergeven en het land genezen.

2 Kronieken 7:14

STERKE TOENAME VAN ANTISEMITISME

De Corona-crisis heeft veel dingen opgeschort, maar niet het antisemitisme. Een nieuw rapport van het Israëlische ministerie van Diasporazaken laat zien dat, terwijl fysieke aanvallen op Joden zijn afgenomen, antisemitische complot-theorieën welig tieren op sociale media.

Omdat een groot deel van de wereld in een of andere vorm van lockdown zat, waren antisemieten in 2020 minder goed in staat om Joden te pakken te krijgen. Dus in plaats daarvan begonnen ze het Joodse volk de schuld te geven van de pandemie, zoals we in april 2020 schreven in het artikel Joden worden beschuldigd van het Coronavirus. Omdat veel van deze complottheorieën het afgelopen jaar wortel hebben geschoten en we schijnbaar het einde van de Corona-crisis naderen, bestaat de angst dat er het komende jaar een sterke stijging in antisemitische incidenten zal zijn.

TURKSE SOCIAL MEDIA: TE VEEL JODEN IN REGERING BIDEN

Een populaire sociale mediagroep, die waarschijnlijk banden heeft met het regime van de Turkse president Recep Tayyip Erdogan, tweette in het weekeinde dat Joden 'over-vertegenwoordigd' zijn in het Witte Huis van Joe Biden.

Volgens de tweet maken Joden slechts 1% uit van de Amerikaanse bevolking, maar 50% van het kabinet van president Joe Biden. Hoewel Biden inderdaad een aantal Joden op topposities heeft benoemd, zitten er in werkelijkheid maar een paar in zijn kabinet. Opmerkelijk is dat Biden ook een aantal Amerikanen van Palestijns-Arabisch afkomst heeft benoemd op posten in zijn regering. Zondag werd bekend gemaakt, dat Maher Bitar de nieuwe senior director voor inlichtingen van de Nationale Veiligheidsraad wordt. Bitar was eerder directeur voor Israëlisch-Palestijnse zaken in de Nationale Veiligheidsraad onder voormalig president Barack Obama.

“Dit zegt de Heere: In de woestijn kreeg Ik Israël lief, het volk dat aan vernietiging ontkomen was. Ik ging hun voor en gaf hun vrede. Van ver ben Ik naar je toe gekomen, vrouwe Israël. Ik heb je altijd lief gehad, Mijn liefde zal je altijd vergezellen. Ik breng je weer tot bloei”. Jeremia 31:2-4

BENYAMIN NETANYAHU

Negende premier van Israël Benjamin Netanyahu

Benjamin Netanyahu werd op 21 oktober 1949 in Tel Aviv geboren als zoon van Tzila Segal (28 augustus 1912, overleden op 31 januari 2000) en Ben Zion Netanyahu (geboren op 25 maart 1910; overleden op 30 april 2012). Zijn grootvader van vaderszijde, rabbi Mileikowsky, emigreerde in 1920 van wat nu Polen is naar het Britse mandaatgebied Palestina en veranderde de familienaam in Netanyahu. Benjamin, de middelste van drie kinderen, bezocht de Henrietta Szold-basisschool in Jeruzalem en verbleef met ouders en broers twee periodes (1956-1958 en 1963-1967) in de VS onder andere omdat zijn vader Israël te links vond worden.^[5] Zij woonden daar in Cheltenham Township in Pennsylvania. Daar doorliep hij met succes de Cheltenham .

Highschool, waar hij onder meer actief was in een debating club. Netanyahu spreekt dan ook vloeiend Engels. Zijn vader was hoogleraar in de Joodse geschiedenis aan de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem , professor emeritus aan de Cornell-universiteit in Ithaca, New York, in de Verenigde Staten en redacteur van de Encyclopedia Hebraïca.

Verder was zijn vader adviseur van Ze'ev Jabotinski. Hij bekritiseerde zijn zoon Benjamin scherp toen het erop leek dat deze tot een vrede met de Palestijnen zou komen (Oslo-akkoorden). Vader Netanyahu was ervan overtuigd dat de Joden altijd zouden moeten vechten voor hun bestaan en voor het land Israël en dat de Arabieren niet te vertrouwen waren. Hij was voorstander van de Groot-Israëlgedachte en sterk gekant tegen Resolutie 181 Algemene Vergadering Verenigde Naties van 1947. Zijn vader, was van grote invloed op zijn zoon Benjamin. Eigenlijk was zijn eerste zoon Yoni zijn favoriet en moest Benjamin zich altijd bewijzen.

Zijn broer Yoni Netanyahu werd doodgeschoten in Oeganda in de nacht van 3 op 4 juli 1976 tijdens Operatie Entebbe, een bevrijdingsactie van het Israëlijsche leger om gijzelaars te bevrijden op Entebbe International Airport. Net als Yoni en zijn andere broer Iddo diende Benjamin Netanyahu van 1967 tot 1972 als officier in het Matkal-commando van het IDF. Ehud Barak, die het tot opperbevelhebber schopte en later zijn politiek rivaal werd, was zijn commandant. Zelf moest hij zijn studie onderbreken om met genoemd kommando in de Yom Kipoer oorlog zijn land te verdedigen.

Hij studeerde architectuur (BS) aan het Massachusetts Institute of Technology en management aan de M.I.T Sloan School of Management. [...]

[...] Tenslotte studeerde hij politieke wetenschappen aan de Harvard Universiteit. Hij werkte bij het consultancybureau Boston Consulting Group. Inmiddels had hij het plan opgevat in de politiek te gaan. Verlegen als hij was nam hij lessen spreken in het openbaar bij Lilyan Wilder, die ook Oprah Winfrey en George W. Bush onder haar leerlingen heeft gehad. Hij trad in Amerikaanse talkshows op als terrorisme-expert. President Ronald Reagan was enthousiast over zijn boek *Terrorism, How the West Can Win*.

Nadat hij van 1982 tot 1984 plaatsvervangend zaakgelastigde was geweest van de Israëlische ambassade in Washington was hij van 1984 tot 1988 Israëls ambassadeur bij de Verenigde Naties in New York. In 1988 werd hij verkozen tot parlementslid. Onder premier Yitzhak Shamir diende hij van 1988 tot 1992, onder andere als onderminister van Buitenlandse Zaken. Na het verlies van de Likoeed bij de parlementsverkiezingen in 1992 trad Shamir af. In 1993 werden voor het eerste interne verkiezingen gehouden, die door Benyamin Netanyahu werden gewonnen. Zijn belangrijkste tegenstanders waren Benny Begin, de zoon van oud-premier Menachem Begin, en de oudgediende David Levy.

Nadat hij de leiding over Likoeed overnam van Yitzhak Shamir en vanaf 1992 oppositie voerde, won hij de eerste persoonlijke premiersverkiezingen in Israël op 18 juni 1996. Hij had zich laten adviseren door de Amerikaanse politiek adviseur Arthur Finkelstein. Netanyahu werd als opvolger van Shimon Peres de negende premier van Israël. In 1996 kreeg hij een rapport aangeboden, gemaakt door een studiegroep van (prominente) Amerikaanse neo-conservatieven onder leiding van Richard Perle, die toen nog verbonden was aan het American Enterprise Institute. Het rapport bevatte beleidsaanbevelingen voor de regering-Netanyahu over de door Israël (het 'koninkrijk') te voeren strategie ten aanzien van het vredesproces, de door Israël bezette gebieden en Syrië, de Palestijnen en het Arabisch-Israëliësch conflict en Saddam Hoessein.

Onder zijn premierschap verliep het vredesproces moeizaam. Het aantal aanslagen door Hamas nam toe en in Zuid-Libanon voerde de Hezbollah aanvallen uit op de Israëlische bezettingsmacht. In 1998 sloten Netanyahu en Yasser Arafat het Wye River Memorandum, een akkoord dat onder meer behelsde dat de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) haar Handvest zou wijzigen waar het de vernietiging van de Joodse staat betrof. Verder werden er ook afspraken gemaakt over samenwerking tussen Israël en de Palestijnse Autoriteit op het gebied van terrorismebestrijding. Israël moest volgens dit akkoord 13% van het door haar bezette gebied overdragen aan de Palestijnen. Na een persoonlijke verkiezingsnederlaag in 1999 werd hij in 6 juli 1999 opgevolgd door Ehud Barak. Netanyahu trad direct af als leider van de Likoeedpartij en als lid van de Knesset.

In 2001 weigerde Netanyahu terug te keren naar de nationale politiek, tenzij er nieuwe verkiezingen zouden worden gehouden. Hierdoor kwam de weg vrij voor Ariel Sharon om de partij te leiden, en werd hij uiteindelijk de winnaar van de verkiezingen en de nieuwe premier. Netanyahu werd in 2001 gefilmd terwijl hij zich laatdunkend uitliet over de Verenigde Staten en de Palestijnen. Tevens vertelde hij in de video dat hij verantwoordelijk was voor het falen van de Oslo-akkoorden. Deze video werd later gelekt naar de Israëlische krant *Haaretz*. In 2002 verliet de Arbeidspartij de coalitie en kwam de ministerpost van Buitenlandse Zaken vrij. Premier Sharon benoemde Netanyahu als de nieuwe minister van Buitenlandse Zaken. Deze probeerde bij een interne verkiezing de nieuwe leider te worden van de partij, maar verloor van Sharon, die als partijleider herkozen werd.

Na de verkiezingen in 2003 werd Netanyahu minister van Financiën, wederom onder Sharon als premier. Hij weigerde een concept over een Palestijnse staat te steunen, ondanks het feit dat hij in 2001 daarover had gezegd het in beraad te willen nemen.¹ Als minister van Financiën stelde Netanyahu een economisch plan op om de economie van Israël te herstellen na het dieptepunt gedurende de Tweede Intifada. Het plan hield in dat de markten geliberaliseerd werden, ondanks kritiek daarop. [...]

Hij slaagde erin om lange-termijn plannen door te voeren, waaronder belangrijke hervormingen in het bankensysteem, wat leidde tot een significante toename van het BBP. Binnen de Arbeidspartij (en Likod) was er kritiek op de plannen van Netanyahu als zijnde "Thatcher-achtige aanvallen op het sociale stelsel van het land".

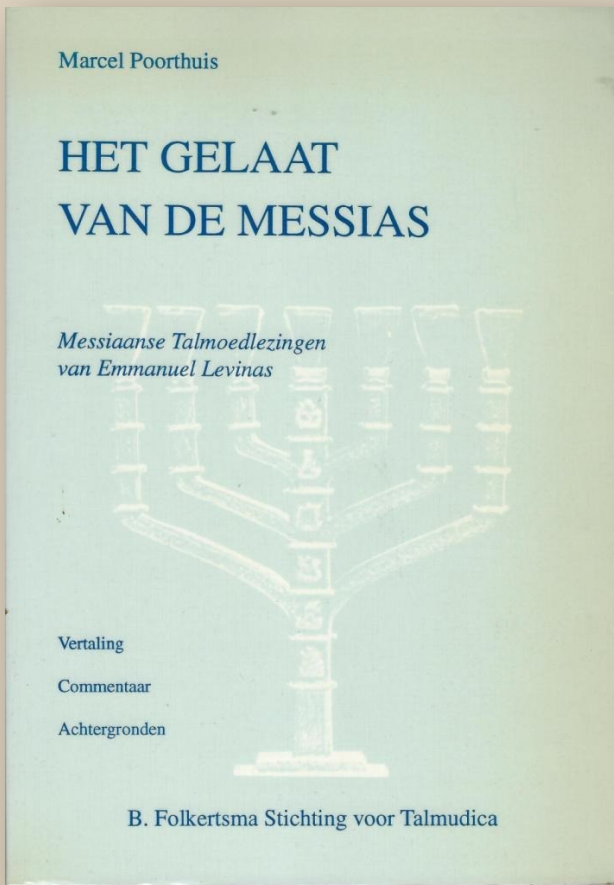
Op 4 februari 2004 publiceerde Sharon een plan dat grotendeels de terugtrekking van Israël uit de Gazastrook beoogde. De ongeveer 7500 Israëliërs in Israëlische nederzettingen op de Gaza-strook moesten verplicht vertrekken. Bij dit plan hoorde tevens het opgeven van vier nederzettingen op de Westelijke Jordaanoever, maar tegelijkertijd óók de annexatie en uitbreiding van zes nederzettingen en de verdere bouw van de Westoeverbarrière. De Amerikaanse president George W. Bush steunde het plan. Netanyahu echter niet, en dreigde af te treden tenzij er een referendum werd georganiseerd over deze terugtrekking. Uiteindelijk zwakte hij zijn ultimatum af. Op 7 augustus 2005 diende hij zijn ontslag in als minister van Financiën, nadat de regering had besloten de Israëlische nederzettingen in de Gazastrook en vier nederzettingen op de

Westelijke Jordaanoever te ontruimen. Op 14 augustus 2007 werd Netanyahu herkozen als partijleider met 73% van de stemmen. Zijn belangrijkste tegenstanders waren de extreemrechtse Moshe Feiglin en Danny Danon. Nadat premier Ehud Olmert op 31 juli 2008 bekendmaakte te zullen aftreden, eiste Benjamin Netanyahu nieuwe verkiezingen.

Op 10 februari 2009 werden er in Israël verkiezingen gehouden voor de Knesset. De nieuwe parlementsverkiezingen waren noodzakelijk geworden na het mislukken van Tzipi Livni om een meerderheidsregering te vormen in oktober 2008. Tijdens hun campagne beloofden rechtse partijen, zoals Likod en Jisrael Beateénue, de vredesgesprekken met de Palestijnse Autoriteit op te schorten. Zowel Kadima-leidster Livni als Netanyahu eiste de overwinning voor zich op. Op 14 mei 2009 bracht Paus Benedictus XVI een bezoek aan Israël, waar hij een gesprek had met Netanyahu. De premier vroeg aan de paus om Iran te veroordelen, omdat dat land volgens hem de Joodse staat wilde vernietigen. Volgens de premier zei de paus dat hij alle vormen van antisemitisme scherp veroordeelt. Netanyahu was blij met die reactie. Verder spraken ze over de toekomst van de Palestijnen. Wat de paus betreft krijgen de Palestijnen een onafhankelijke staat, maar Netanyahu voelde daar nog niets voor.

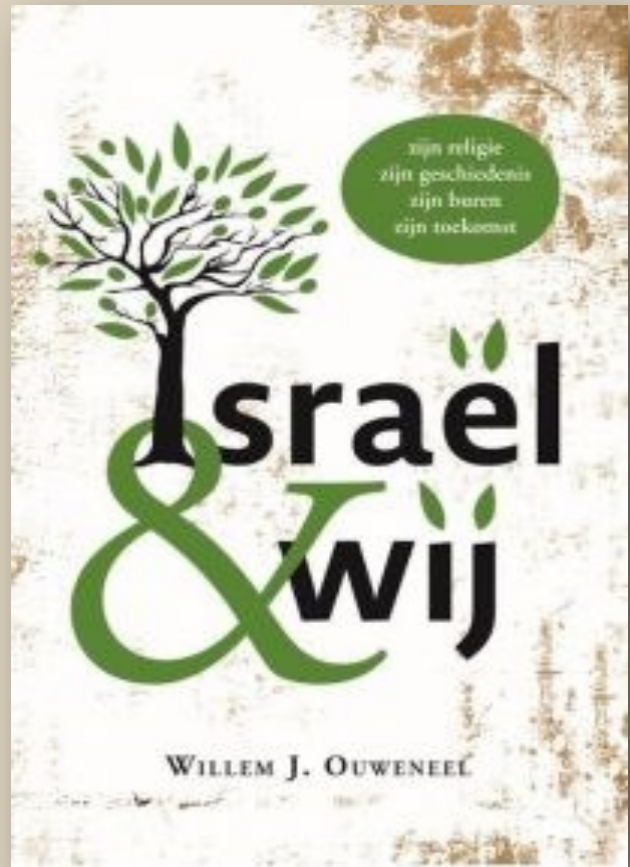
Ondanks de lijstverbinding met Jisrael Beateénue verloor Likod elf zetels bij de parlementsverkiezingen van 2013, waardoor het kabinet-Netanyahu II in de nieuwe Knesset over nog maar 61 van de 120 zetels kon beschikken. Nadat ook Hatnuah (eveneens een nieuwkomer) was aangeschoven, trad het kabinet-Netanyahu III op 18 maart 2013 aan. Vanwege diverse onoverbrugbare meningsverschillen (o.a. over de begroting en de Joodse identiteit van Israël) traden eind 2014 Yesh Atid en Hatnuah uit de regering, waarna er opnieuw verkiezingen noodzakelijk waren die in maart 2015 plaatsvonden. **[vervolg op bladzijde 14]**

HET GELAAT VAN DE MESSIAS

De Talmued is de neerslag van de mondelinge traditie van het joodse volk. De Hebreeuwse Bijbel toont voor het jodendom zijn diepere betekenis alleen door deze mondelinge traditie, die voor de Westerse wereld nagenoeg een gesloten boek is gebleven. De Frans-joodse filosoof Emmanuel Levinas put voor zijn denken uit het werk van de grootmeesters van de Westerse filosofie, Plato, Descartes, Hegel en Heidegger, maar evenzeer uit de Talmued. Zijn Talmuedcommentaren vermijden echter elke vorm van stichtelijkheid, die alleen voor een kring van gelovigen betekenis zou hebben en richten zich van meet af aan tot eenieder die zich betrokken weet bij het redelijke debat. Onder de vaak bizarre rabbijnse spreuken gaat een redelijk denken schuil, waarin extreme aandacht voor het detail samen gaat met een zoektocht naar het wezenlijke, dat in het Westerse denken onderbelicht is gebleven: het gelaat van de ander als oorsprong van zin en als de eminente wijze, waarop de Allerhoogste zich openbaart. Het Westerse denken zou als 'egologie' pure gewelddadigheid zijn ten opzichte van de andere mens. De bij uitstek ethische inspiratie van de Joodse geschriften komt in het onderwerp van het Messianisme wel heel pregnant naar voren.

ISRAËL EN WIJ

Het boek, met 146 pagina's, is geen doorwrocht theologisch werk maar een naar eigen zeggen samenraapsel van 30 losse stukjes die hij in ongeveer drie jaar voor het Christelijk Informatie Platform heeft geschreven. Zelf geeft hij al aan dat er overlappingen zijn en dat niet alle stukjes even actueel meer zijn. Sommige stukjes zijn echter wel voorzien van 'een aanvulling' die de column een actuele touch geven. Ouweneel lardeert zijn columns met een ongekende hoeveelheid feiten. Het boek bevat een enorme uitstorting van kennis. En natuurlijk is informatie zeer op zijn plaats en gezien de vele facetten van de situatie in het Midden-Oosten kan informatie verhelderend werken maar soms vroeg ik mij of het echt zó uitgebreid moest. Gelukkig bestaat het boek niet alleen maar uit informatie. In een soepele schrijfrant verheldert 'deze schoolmeester' Ouweneel tal van zaken. En met dit complexe onderwerp is dat een grote plus!

MESSIAANS

KONINGSCHAP

Yeshua (Jezus) zal regeren over al de verenigde naties van de hele wereld.

Vrederijk van Salomo

De regeringsperiode van koning Salomo was zonder twijfel de meest glorieuze periode in de geschiedenis van het volk Israël als koninkrijk. Israël was toen de enige grootmacht in het middenoosten waar vrede en gerechtigheid heerste. Deze periode kun je zien als een voorafschaduwning van het komende messiaanse vrederijk van melech Yeshua (koning Jezus). Enkele overeenkomsten:

- Yeshua wordt de vredevorst genoemd (Jesaja 9:5). De naam 'Salomo' betekent: 'vrede', denk maar aan de Israëlitische groet 'Shalom', met dezelfde betekenis. *
- Het toekomstige 1000-jarige rijk wordt een vrederijk genoemd. Tijdens de regering van koning Salomo was er voortdurend vrede in het koninkrijk van Israël (1 Koningen 4:24).
- Tijdens het messiaanse vrederijk zullen vertegenwoordigers uit de hele wereld naar Jeruzalem komen (Zacharia 8:22). Dit gebeurde ook tijdens het vrederijk van melech Salomo (1 Koningen 4:34).
- Yeshua zal regeren vanuit Jeruzalem

(Zacharia 14:16), evenals Salomo.

Het messiaanse koningschap voorzegt

Toen de engel Gabriël op bezoek kwam bij Mirjam (Maria) om haar in te lichten over de aanstaande geboorte van Yeshua, vertelde hij dat Yeshua uiteindelijk de heerser van Israël zou zijn:

"Hij (=Yeshua) zal een groot man worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en G'd, de Heer, zal hem de troon van zijn vader David geven. Tot in eeuwigheid zal hij melech (koning) zijn over het volk van Yacov (Jakob), en aan zijn koningschap zal geen einde komen." (Lucas 1:32-33, NBV)

De troon van David kan alleen maar op aarde staan en wel in Jeruzalem, zoals de profeten voorheen al hadden uitgesproken. Yeshua zal na zijn wederkomst dus letterlijk het koningschap over de wereld op zich nemen. Deze gedachte komt duidelijk naar voren in de vele profetieën in de Tenach (het Oude Testament) over dit onderwerp, zoals de volgende profetie:

"Eens zal de dag komen dat de berg met de tempel van de HEER rotsvast zal staan, verheven boven de heuvels, hoger dan alle bergen. Alle volken zullen daar samenstromen, machtige naties zullen zeggen: 'Laten we optrekken naar de [...]"

[....] **berg van de HEER, naar de tempel van Yacovs (Jakobs) G'd. Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen.**" (Jesaja 2:2-3, NBV)

Deze profetie kan echt niet anders dan betrekking hebben op het fysieke volk Israël en het fysieke land Israël, dat God aan zijn volk heeft beloofd als een eeuwigdurende bezitting (Bereshit/Genesis 17:8).

Het komende messiaanse vrederijk zal de hele aarde omvatten en alle bestaande wereldrijken omvatten. **"En de HEER zal koning worden over de hele aarde. Dan zal de HEER de enige G'd zijn en zijn naam de enige naam."** (Zacharia 14:9, NBV)

Dit wordt onder meer bevestigd door de uitleg van Daniël van de droom van Nebukadnessar over het beeld met het gouden hoofd, dat door een aanrollende steen werd verbrijzeld: **"Maar ten tijde van die koninkrijken zal de G'd van de hemel een rijk laten opkomen dat nooit te gronde zal gaan en dat nooit op een ander volk zal overgaan. Het zal al die koninkrijken verbrijzelen en vernietigen, maar zelf zal het eeuwig bestaan"** (Daniël 2:44, NBV)

Dit koningschap zal later ook op de nieuwe aarde doorgaan, maar dan in een andere vorm.

Jeruzalem

De stad Jeruzalem (betekenis: stad van vrede) zal de hoofdstad zijn van het messiaanse vrederijk. De volgende profetieën laten daarover geen misverstand toe: **"...en Jeruzalem zal blijven voortbestaan op zijn eigen plaats, te Jeruzalem."** (Zacharia 12:6, NBG1951)

"Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht, vanuit Jeruzalem spreekt de HEER. Hij zal rechtspreken tussen de volken, over machtige naties een oordeel vellen ..." (Jesaja 2:3-4, NBV)

"Grote en machtige volken zullen naar Jeruzalem komen om daar de HEER van de hemelse machten te vereren en zijn gunst af te smeken." (Zacharia 8:22, NBV)

Jeruzalem is altijd G'ds stad geweest (Jesaja 45:13) en zal het altijd blijven, zolang deze aarde zal bestaan.

"De HEER heeft Sion verkozen en als woonplaats begeerd: 'Dit is, voor altijd, mijn rustplaats, hier verlang ik te wonen.'" (Psalm 132:13-14, NBV)

Koning en hogepriester

In Psalm 110, waarin het gaat over het messiaanse koningschap, lezen we een interessante profetie over Yeshua: **"De HEER heeft een eed gezworen en Hij zal er geen spijt van krijgen: 'Zoals Melchisedek bent U priester voor altijd.'"** (Psalm 110:4, Wilibrordvertaling)

In de Hebreeënbrief wordt Melchisedek met Yeshua vergeleken. Daar lezen we onder meer het volgende: **"... hij is hogepriester voor eeuwig, zoals ook Melchisedek dat was."** (Hebreeën 6:20, NBV)

"Zonder vader, zonder moeder, zonder stamboom kent hij geen begin van dagen en ook geen levenseinde, maar aan de Zoon van G'd gelijkemaakt, blijft hij in eeuwigheid priester." (Hebreeën 7:3, HSV)

Het is duidelijk dat Jezus voor altijd een priesterkoning zal zijn: tegelijk de allerhoogste heerser en de allerhoogste priester. Als er tijdens het vrederijk een hogepriester is, :
[....]

[...] moeten er ook 'gewone' priesters zijn. G'ds volk van zowel het oude als het nieuwe verbond wordt in verband gebracht met priesterschap: **"(het volk Israël:) Een koninkrijk van priesters zul je zijn, een heilig volk ... "** (Shemot / Exodus 19:5, NBV)

"(de Kehilat (Gemeente) van Yeshua: Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat G'd Zich tot Zijn eigendom maakte, opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht ... " (Alef Kefa / 1 Petrus 2:9, HSV).

Vredevorst

Het zal even wennen zijn voor ons als nieuwtestamentische gelovigen. We hebben van Yeshua waarschijnlijk het beeld voor ogen van een zachtmoedige man die omzag naar mensen in nood en min of meer onopvallend door het land Israël trok. Straks zal Hij de regerende vredevorst zijn in volle glorie: **"In mijn nachtelijke visioenen zag ik dat er met de wolken van de hemel iemand kwam die eruitzag als een mens (=Yeshua). Hij naderde de oude wijze en werd voor hem geleid. Hem werden macht, eer en het koningschap verleend, en alle volken en naties, welke taal zij ook spraken, dienden hem. Zijn heerschappij was een eeuwige heerschappij die nooit ten einde zou komen, zijn koningschap zou nooit te gronde gaan."** (Daniël 7:13-14, NBV)

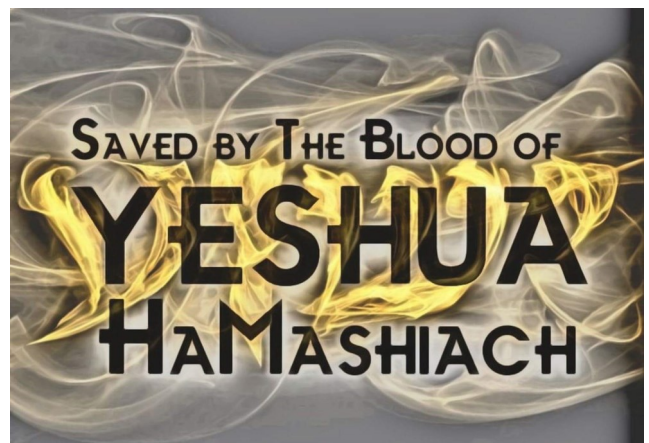
Ongetwijfeld zal Hij ingrijpende maatregelen nemen om de samenleving in alle werelddelen totaal te veranderen. Melech Yeshua (koning Jezus) zal zijn naam als vredevorst waarmaken doordat Hij voor wereldwijde vrede zal zorgen.

"... Hij zal vrede stichten tussen de volken. Zijn heerschappij strekt zich uit van zee tot zee, van de Rivier tot de einden der aarde." (Zacharia 9:10, NBV)

"Dan zal de gerechtigheid vrede stichten, ze brengt rust en vertrouwen voor altijd. Mijn volk zal wonen in een oase van vrede, een veilige woonplaats, een oord van ongestoorde rust." (Jesaja 32:17-18, NBV)

HaMashiach Yeshua zal de wetten bepalen (Jesaja 2:3 en 51:4-5). Democratie zal voorgoed tot het verleden behoren, want we krijgen met een monarchie te maken, waarbij Yeshua als alleenheerser onbeperkte macht zal uitoefenen.

"De ruach (geest) van de HEER zal op hem rusten: een geest van wijsheid en inzicht, een geest van kracht en verstandig beleid, een geest van kennis en ontzag voor de HEER. Hij ademt ontzag voor de HEER; zijn oordeel stoelt niet op uiterlijke schijn, noch grondt hij zijn vonnis op geruchten. Over de zwakken velt hij een rechtvaardig oordeel, de armen in het land geeft hij een eerlijk vonnis. Hij tuchtigt de aarde met de gesel van zijn mond, met de adem van zijn lippen doodt hij de schuldigen. Hij draagt gerechtigheid als een gordel om zijn lendenen en trouw als een gordel om zijn heupen." (Jesaja 11: 2-5, NBV)

[vervolg van bladzijde 10

Dankzij de gunstige uitslag van de parlementsverkiezingen van 2015 voor Likoeed mocht Netanyahu in het voorjaar van 2015 een nieuwe regering vormen. Jisrael Beeténoe liet uiteindelijk verstek gaan maar Het Joodse Huis wilde de regerings-samenwerking voortzetten. De van Likoeed afgesplitste Kulanu alsmede de orthodox-religieuze partijen Shas en Verenigd Thora -Jodendom sloten zich hierbij aan en zo kon Netanyahu op 6 mei 2015 zijn nieuwe regering

Tijdens een toespraak op het 37ste Zionistische Congres in oktober 2015 in Jeruzalem beweerde Netanyahu dat de systematische uitroeiing van de Joden in Europa niet het idee van nazi-leider Adolf Hitler was maar van de Palestijnse grootmoefiti van Jeruzalem Haj Amin all-Husseini. Saeb Erekat, secretaris-generaal van de PLO, verweet Netanyahu daarmee het geweld aan te wakkeren.

In 2018 boekte hij misschien wel zijn grootste overwinning: president Donald Trump van de VS zegde op basis van Israëlische inlichtingen het akkoord met Iran op met betrekking tot vermeende gevaarlijke kernwapenactiviteiten door dat land. In juli 2018 werd onder verantwoordelijkheid van Netanyahu de omstreden 'Nation State Law' aangenomen, waarin de staat Israël wordt beschreven als **de natiestaat van het Joodse volk**.

Op 17 september 2019 werden de verkiezingen voor de 22e Knesset gehouden. Netanyahu en zijn Likoeed verloren deze met een zetel minder (32) dan winnaar Blauw en Wit, waarin Kachol-Lavan van Benny Gantz participeert.. President Reuven Rivlin gaf een kleine week later aan Netanyahu de opdracht om een eenheidsregering te formeren met Blauw en Wit op basis van "pariteit" (gelijkheid). Hij meende dat Netanyahu een grotere kans tot slagen had dan Gantz. Het lukte Netanyahu echter niet: noch Gantz noch Lieberman wilden meedoen. Hierop kreeg Benny Gantz de opdracht om een meerderheidsregering te vormen.

Op 20 november gaf hij toe daarin niet geslaagd te zijn en moest ook hij deze opdracht teruggeven. President Rivlin heeft Knessetvoorzitter Yuli-Yoel Edelstein de opdracht gegeven om een medeparlementariër te vinden die bij machte is een regering te vormen die op een meerderheid in de Knesset kan rekenen. Lukt dit niet, zijn nieuwe parlementsverkiezingen onvermijdelijk. Woensdag 11 december besloot de Knesset tenslotte om op 2 maart 2020 nieuwe verkiezingen uit te schrijven én om zich te ontbinden.

Op 20 april 2020 tekenden Netanyahu en Gantz eindelijk een overeenkomst om samen een nieuwe regering te vormen, waarbij eerst Netanyahu premier zou zijn en daarna Gantz (elk voor 18 maanden). Gedurende de periode Netanyahu zou Gantz minister van defensie zijn. In de periode Gantz zou Netanyahu zijn ambtswoning behouden. Een hele ommezwaai voor Gantz, die de verkiezingen was ingegaan met de leus "Alles beter dan Netanyahu". Reden voor Gantz om die ommezwaai te maken: ons land heeft in deze coronacrisis een noodregering nodig. Het kostte hem wel een scheuring in zijn Blauw en Wit partijcombinatie.

Het regeerakkoord is zo ontworpen dat een van strafbare feiten verdachte toppoliticus zoveel mogelijk tegen rechtsvervolging wordt beschermd. Het Hooggerechtshof kon echter nog roet in het eten gooien. Daar was een zaak aanhangig gemaakt of de overeenkomst die Netanyahu en Gantz hebben gesloten juridisch wel houdbaar is en of een politicus tegen wie een of meer rechtszaken lopen wel het ambt van eerste minister kan vervullen. De eerste hoorzitting was op 3 mei 2020. Op 6 mei kwam het oordeel dat er geen bezwaar is tegen deze overeenkomst. Donderdag 7 mei keurde een meerderheid van 72 Knesset-leden de overeenkomst tussen Netanyahu en Gantz en de staatsrechtelijke wijzigingen/regelingen die daarvoor nodig waren, goed en bevalen hem aldus bij president Rivlin aan als premier van de nieuwe regering Netanyahu met Gantz. Op 14 mei 2020 werd het kabinet beëdigd.

I STAND UNITED WITH ISRAEL!

Blijf op de hoogte van de gebeurtenissen in Israël en ander nieuws aangaande Israël via het informatieblad CHOSEN PEOPLE. Geef uw emailadres aan ons door, en u ontvangt voortaan CHOSEN PEOPLE via de email.

Wilt u Chosen People niet meer ontvangen, stuur dan ook even een bericht naar onderstaande emailadres en wij halen u van de verzendlijst af.